

De...
a hie...
072

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni baloldali párt közlönye.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
Órhasábas petisórt 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint szintén több
izből hirdetések, alku szerint a leg-
olcsóbb árért.
Bélyegdíj: minden bejtáért külön
30 kr.
Nyilt-ter-én megjelenő közlemény ó-
hasábas sora 15 kr.
Név- vagy bérmentellen beküldött kéz-
iratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy-
szintén kéziratok sem adnak vissza.

Mi a pártzenvedély forrása hazánkban?

Sokszor törtem a fejemet afelett, minő okok azok, melyek a pártzenvedélyt, ahelyett, hogy csillapítanák, mindinkább fokozzák, s az elkeseredést gyakran egész a gyűlölségig növesztik, és vajjon mikép lehetne e bajot segíteni?
Nagyon természetes, bármely kórnak először is a csúrájára kell hatolnunk, hogy azt gyökeresen orvosolhassuk.
Ea ugy találtam, hogy első sorban a baj bibéje ama körülményben fekszik, hogy a kormány, még a nem politikai állomásokra is — ritka kivétellel — oly egyéneket alkalmaz, kik határozatlan a Desák-párt — illetőleg a kormány-part elvét vallják. Még az utolsó hivataliszlógtól is — ki pedig vajmi keveset ért a politikához — megkívánják, hogy a hirdett 1867-ki egység-ét valja üdv-adó „hiszek egy”-jének, ha ugyan egy harapás kenyérhez akar jutni, akár iradaseprő, akár kályhatűtő stb minőségben kíván is alkalmazást nyerni. Kinyilvánított politikai hitvallás nélkül bizony nem boldogul!
Szobaseprő! kályhatűtő! — és politikai hitvallás! Hogy illik ez össze! És mégis ugyan!
S mi ennek a szomorú követke-zése?

Az, hogy tömérék oly egyén, ki magát jó reményében oda képezte, hogy esze után éhessen el s teljes hivatással bír valamely hivatali állás betöltésére — ha csak a kormány politikai eivének nem hódol: nem alkalmaztatik.
Mintha bizony ahoz, hogy valaki, mint mérnök, utkésztő stb. nyerjen a kormánytól alkalmazást, szükséges lenne az, hogy politikai hitvallása a kormánytól eltérő ne legyen!
Ily — valóságos anomáliának nevezhető eljárás mellett aztán tömérék képzett, érte és egyén van lezorítva működési területől, kik hivatal lennének arra, hogy hazájuknak szolgáljanak.
Miert?
Egyszerűen: mert tagadják, hogy a haza boldogsága az 1867-ki egyezményből fakadna ki.
De menjünk tovább.
Szerfelett növeli a pártzenvedélyt egy még nagyobb anomalia, nevezetesen az, hogy az országgyűlési képviselőknél meg van engedve, a kormánytól hivatalkat viselni!
Van-e már ennél, kérem, rettenetesebb anomalia?
Lehet-e oly képviselőtől várni, követelni, hogy független — minden befolyástól ment véleményű és akaratú legyen: ki a kormányt is hivatalnok?
Mert lehet-e oly ügyvédet képselni, ki két egymással perelődő félnek ügyét fölállalhasa s ha mégis fölállalja, mindkettőnek eleget tehesen?
A képviselő-hivatalnok hermaphroditaságában ugyanez a viszony tűnik ki.
Hogy képviselheti a nép bizalma folytán lett képviselő az érdeketl kerületnek vagy városnak érdeket híven, ha egyszerűsmdn kormányhivatalnok?
Azt az embert szeretném látni, aki ezt nekem megmagyarázhatná!
Ha a képviselt fél érdekei a kormány érdekeivel mérő ellenkeznek, akkor a hivatalnokképviselőben, bizonyosan nem a képviselő, hanem a kormányhivatalnok emelkedik felül — mert ha ez így nincs, akkor bizony a hivatalnok urnak szépen a talpa alá kötik

az utilaput s azt mondják: elmebetsz!
Arról nem is szólnunk, hogy ily két különböző állásban egy embernek megfelelni fizikai lehetetlenség.
Vagy egyik vagy másik kötelezettségének nem tehet eleget.
Nem szakaszthatván ugyanis magát kétfelé, mikor a képviselőházaiban töli idejét, elhanyagolja hivatali teendőjét, ellenben, ha mint buzgó hivatalnok, ez állásának tökéletesen meg akar felelni, akkor nincs ideje, hogy a képviselőházban üljön délelőtt úgy mint délután; mert azt nem lehet kívánni, hogy a porból alkotott törekeny test, a mit nappal elmulasztott, azt éjjel pótolja helyre. Az örök mozgony rendszere még nincs ily tökélyre vive.
Ugyde az évben 365 illetőleg 366 nap van s a hivatalnok a teljes 365 vagy 366 napról, minden levonás nélkül dugja zsebre fizetését — tehát oly időért is megfizetett magát melyet fizetésének — a hazának — érdekében nem értékesített, értékesíteni nem is lehetett, — nem telvén ki az időből.
Azt hisszük, midőn valamely város vagy kerület képviselőjét felkelti, hogy érdeket az országában képviselje, esze ágában sincs akkor, hogy a kormány-nak tétet-fejet hajtó „mameluk”-ot eresz-szen ntanak.
Hiszen a képviselőnek épaz a hivatása, hogy a nép, a nemzet érdekeit a sáfárokkal szemben, ellenőrizze!
Ugyan ellenőrizheti-e az oly képviselő a nép érdekeit, aki a sáfárokhöz orberbe szegődik?
Hizen ez képtelenség!
A pártzenvedély csillapítására tehát mulhatatlan szükséges, hogy az országos képviselőséggel megbízott egyén, kizárólag a hivatásának éljen, hogy még csak a gyanu legkisebb árnya se homályosíthassa el jellemét, mintha két „különböző” urnak tenne szolgálatot, egyiknek vagy mindkettőnek rovására.
Mulhatatlan szükséges pedig azért is, nehogy oly tragikomédiák forduljanak elé — mint ez gyakran történik — miszerint akkor, midőn a képviselőház egy része valamely kormányhivatalnok eljárását roszalja, ugyanaz a kormányhivatalnok, képviselő-hivatalnok kétfelki társaival többségre vergődve, bizalmat szavaizat mazágnak!
Nem kacagásra méltó-e az ilyesmi, kivált ha a dolgoknak a szomorító hát-lapját tekintjük!
Mulhatatlan szükséges, hogy a kormány ott, hol a politika elv-és meggyőződéssel összeütőközésében nem áll valamely a politikától semleges hivatali, amla a valódi képzettséget, tehetséget, érdem szerint politikai-valláskülönbség nélkül alkalmazza, mert a haza nevé egyaránt fizetvén adóját, megkövetelheti azt is, hogy a hivatali állás ne egyes párt fiainak monopoliama legyen. Ilyenek a többi közt a pénz-, vallás-, kereskedelem-s közlekedési hivatalok, melyek bátran betölthetők s pontosan teljesíteni kötelességét mindenik, anélkül, hogy csak arra gondoljon is: vajon melyik politikai elv tövösebb: az-e melyet Desák, vagy pedig az, melyet Ghyczy vagy Irányi követ?
Ha egyszer oda jutunk, hogy az országában minden irányban teljesen független képviselőink lesznek s mégis a legkisebb gyanu is távol áll attól, hogy a többség mellékerdekeknek hódol: akkor a pártzenvedély is csillapulni fog s a kormány állása is szilárdabbá válik.

mert nem csupán a mesterségesen összekalapált többségre, de mindenik pártra támaszkodhatik.
Itt érdekesnek tartom ideáni a következő adomát, mely amennyire jellemző, éppoly tanulságos.
Thiers nemrég banquet-et adott, melyre mintegy negyven képviselő volt hivatalos, a politikáról az inycsiklandozató étkes s kedvertő nemes italok mellett sem feledkeztek meg a vendégek s a házi gazdát arra akarták venni, hogy a többséggel tartson. „Nem akarok úgy elbukni — válaszolt Thiers — mint Lajos Fülöp király, ki azért veszté el jétékát, mert a nemzetnek nem minden pártjára támaszkodott. Sokszor mondtam neki: feleség ugyan nem hiszi, de én biztosan mondhatom, hogy unokái már nem fognak kormányozni! Nem lehet uralkodni, ha csak egy véleményyt, egy pártot vesztünk tekintetbe! Ha csak a többséget tekintjük, előbb vagy utóbb a kisebbség jutna kormányra. Önök egy kormányformát tementényeztek nálam le s én hitvány ember lennék, ha visszaélnék azzal.” — „De hiszen ön conservatív — mondák — s következetesek a conservatívokkal kell kormányoznia!” — Tehát azt akarják — válaszolt Thiers — hogy Aumale hercég mellett foglalják helyet? Ez esetben is csak 500 szavazattöbbséget adhatnak nekem a kisebbség még mindig 250 emberből áll!”
Eddig az adom.
Thiers e nyilatkozatában józan és észleves kormányzásokéssége felől tett tanulság, mely által napra képes minden párt bizalmát megnyerni s azt megőrizni.
Ha e felfogás parlamentarist tekintetből némi kifogás alá eshetnek is: országos érdekek és kormányzások észleves szempontjából mégis figyelmet érdemel!

kiszélesítése, — nem pedig annak megszorítása. — Hallatlan botránynak is keresztelik a jobboldal az ellenzék szilárd magatartását, mert pártunk — mint kisebbség akarja gátolni a többség szándékának létesítését. De milyen többség ez? — Azt kell fontolóra vennünk. Épen a választási törvényre történt szavazás alkalmával titt ki, hogy a jobboldal 42 főtelen többséget. Már most nézzük meg, a jobboldal padján hány kormányhivatalnok ül? Ezek a vélemény függetlenségéről még csak nem is álmodhatnak. S jaj volna annak a nemzetnek, melynek országgyűlésén a hivatalnok-sereg képevén a többséget, annak akaratja szerint intétenétek az ország sorsa. Nálunk 42-nél több kormányhivatalnok ül a jobboldalon; ezekre hivatkozik a kormányparti sajtó. Az ellenzék népképviselői ezek érdekepolitikájá elon vdi a népjogokat; s a népjog nevében gátol minden törekvést, melyet az érdekek által vesztelt képviselők a népjog csorbításával valóstani akarnának.
Nincs a jobboldalnak szerencsétlenebb fogása, mint a külföldi piszkos véleményekre hivatkozása az ellenzék ellenében. Igaz, hogy minden szót, mely csak az aljassággal bármily távoli rokonságha áll is, ránk — a magyar nemzetre — halmoztak a külföldi lapok az országgyűlési eseményekért.
De meg kell gondolnunk, hogy mindezek a jobboldaltól kerültek ki. Régi dolog már az, hogy a kormányparti levelezők csak a nemzetgyűlési dícsőit őrök képzelt nagyságát. A külföldre való hivatkozás tehát a józan gondolkodók előtt mit sem nyom a latban.
Igy állván az ügy, nem lehet csudálkozni, hogy az ellenzék nem enged semmit álláspontjából.
A jobboldal csak többséget hánytorgatja, míg az ellenzék a nemzet jogaira hivatkozik. Amott a hatalom tartására a mellés érdekek; itt a népjog megrészése egyetlen cél.
Az ellenzék szilárd alapon áll. És ha a kormány csakugyan egyezkedni akar, ide kell lépnie.
A pártok kiegyezése csak a népjogok megrészése mellett történhetik.
Ki ennek nem barátja, — ellensége.

Csokonai szobor.

(Vége.)
Kiadás.

1. Gránitlapozat árának 2 dik harmadát Wasserburger bécsi kőfaragóknak III. okmány szerint 1850. 2. Ugyanannak 3. harmad XLIII okmány szerint 1850. 3. Ugyanannak, ugyanazon okmány szerint betűk, s leküldött segédek stb. 360 Ft. 4. A talapzat fuvarbéré 900 váz máza után leengedés mellett XV. okmány szerint 380 Ft. 40 kr. Ugyanennek beszállítása a vassutól, különös szekér, s gépek hozatása Vessutól, eltakaró fabód készítése, a szobor elszállítása a színházról, a talapzat és szobor felállítása stb. XV. okmány szerint 522 Ft 56 kr. 5. Építési számla az alap lerakásért III. i. okm. szerint 390 Ft 26 kr. 6. Könyvnyomdai, könyvnyomdai, könyvkötői és papírszámlák XII. XVI. XXIII. XL. XLI. XLVIII és XLIX. okmányok szerint 67 Ft 10 kr. 7. Rukoi díjak 95. 144. 248. napló tételek szerint 26 Ft. 8. Kőműves, lakatos és portland számlák, a vasércszózat és az alapjának felbontásért, s visszaillesztésért XXVIII. LII. LIII. okmány szerint 47 Ft 65 kr. 9. Ácsanyagok és munkák a leleplezési ünnepélyhez XXV. és XLIV. okmány szerint 58 Ft. 10. Kovács, bádogos aranyozó számlák, zászlók, jelvények, kelmék, vásznak stb. XXXVIII. XXXIX. XLVII. L. LI. okmány szerint 199 Ft 30 kr. 11. Három font, puskaport 136 tétel szerint 3 Ft 20 kr. 12. Öt tőzjahaht 138. tétel szerint 2 Ft 40 kr. 13. Tőzjehatónvédek 187. és 203 tétel szerint 17 Ft. 14. Zene XXXV. és XXXVI. okmány szerint 25 Ft. 98 Ft. 15. Festői számla XXX okmány szerint 24 Ft 10 kr. 16. Szalag, csokrok a rendezőknek, zenészeknek éneklő ifjúságnak, XXVII okmány szerint 10 Ft 30 kr. 17. Dísz-ebéd és színház, mellék költség 188. 194. 204. 211 tétel szerint 48 Ft. 18. Fuvar a Csokonai sirtjáért a temetőbe XXXVIII tétel szerint 2 Ft 19. Szolgálat 244. és 247. tétel szerint 17 Ft. 20. Díjak 210 216. tétel szerint 26 Ft. 21. Napszámok és fuvar 6—12 tétel szerint 7 Ft 20 kr. 22. A kert feldisítésé és őrzése 243 tétel szerint 14 Ft. 23. Bélyegek 8. 25. 232. tétel szerint 5 Ft 36 kr. 24. Bánki István számlája 32 Ft 86 kr. 25. Gál József számlája 5 Ft 85 kr. 26. Vojnovics számlája 2 Ft 25 kr. 27. Koszoru, kalapok 6 Ft 25 kr. 28. Gyógyi-

szegény osztály és gyárak számára engedte át.
A vas ládászok oszcsain, — melyek az egész épület körül erkélykarzatul szolgálnak — megkopott az aranyozás; itt ott repedezni kezdő falat barnult-pendés borítja.
Merészen előnyomult homlokzata alatt, melyet hosszú doriai oszlopok tart fent, gyapjas fűszar s esőgázó folyóvándár növények száraz indái tepik el a helyeikből kimozdult kőköcskákat.
Ablakok közül az alsók dooszákkal beakrúvák; a felsők pedig sötéten és üvegtelenül merednek a népielen utcára, míg az itt ott elszabdult vas rángokat zörögve csapdossa két oldalra az éji fűrgeteg.
A fő bejáratnál sem látható már nyoma a rendnek.
A hajdan-ékes kapu szárnyai sarkaitból kődöve hevernek a még fészülő sarokkövek mellett.
A nyílás előtt egy vakolat és kődarabokból álló halom van s e halom tetején kurtasáru pipáját szíva egy lengyel pór üldögél,

szegény osztály és gyárak számára engedte át.
A vas ládászok oszcsain, — melyek az egész épület körül erkélykarzatul szolgálnak — megkopott az aranyozás; itt ott repedezni kezdő falat barnult-pendés borítja.
Merészen előnyomult homlokzata alatt, melyet hosszú doriai oszlopok tart fent, gyapjas fűszar s esőgázó folyóvándár növények száraz indái tepik el a helyeikből kimozdult kőköcskákat.
Ablakok közül az alsók dooszákkal beakrúvák; a felsők pedig sötéten és üvegtelenül merednek a népielen utcára, míg az itt ott elszabdult vas rángokat zörögve csapdossa két oldalra az éji fűrgeteg.
A fő bejáratnál sem látható már nyoma a rendnek.
A hajdan-ékes kapu szárnyai sarkaitból kődöve hevernek a még fészülő sarokkövek mellett.
A nyílás előtt egy vakolat és kődarabokból álló halom van s e halom tetején kurtasáru pipáját szíva egy lengyel pór üldögél,

TÁRCZA.

LENGYEL KAMÉLEON.

— Beszély. —
(Folytatás.)
Aztán a szerkezet ismét szekrényébe, a nyomólapot tárcsájába töve, mindent előbbi állapotba hozott.
Főlyátva a szoba ajtaját, egy kecskay csigalépcsőn a szolgák öltönyterába szállt alá, homma azonban néhány perc múlva ismét visszatért.
Csongutatt, mire egy bémész fésző lépet be.
— Hogyan Teodorovics, hol vannak ruhaid, a szép lengyel öltönyök, melyeket viselneid parancsoltam?
— Bocsánat, nagyságos ur — levették azokat.

— És miert tevőd az rendeletm elendére?
— Mert mihez ez öltönyben kidugom fejemet a palotából, rögtön elcsipek az oroszok.
— Hisz ennak sem az öltöny az oka, hanem az, mert feltűnően egyetlen vagy.
— Lehet, nagyságos ur, de...
— Hallgass, vagy felmondom a szolgálatot. En oly öltözkében járatom szolgálmat a minőben nekem tetszik. Rögtön öltöd fel ruhádat; tedd fel prémes sapkádat, könyvtársomhoz mégy, ki néhány füzetet fog kezébe adni. Érted?
— Igen is nagyságos ur!
Smilanszky tekintetével végig mérte a fészőket, aztán parancsolá:
— Siess!
Teodorovics mélyen meghajta magát ura előtt, távozott, Smilanszky pedig kezeit dorsozó állott az utcára nyíló ablak elé, hogy lássa, midőn az öntudatlan posta foglyul ejtetik.

III.

A föld alatt.

Ismét este van; az ég zivataros fellegekkel boríva, a lég csipős hideg, mint ez Varsó éjszaja alatt rendes dolog azon hónapokban, melyek novemberben az r betű bent foglaltatik.
Kinn a legelhetőttabb külvárosok egyikében, az ugynevezett kék palota előtt vagyunk.
A kék palota hajdan fényes épület lehetett, valahányszor állásuk lengyel ur tulajdona, ki nagyszerű épületet a külváros polgárházai közé helyezett, talán hogy annál föltűnőbb legyen az ő goth és mór vegyületű izlésben épült palotája.
Azonban a hajdan fénye, ragyogványa erősen hanyatlama indult.
Az utóköz vagy elszegényedtek, vagy felhagytak a külváros eszmével: egy külvárosi palotában lakni.
A külvárosokat az újabb kor izlése a

szegény osztály és gyárak számára engedte át.
A vas ládászok oszcsain, — melyek az egész épület körül erkélykarzatul szolgálnak — megkopott az aranyozás; itt ott repedezni kezdő falat barnult-pendés borítja.
Merészen előnyomult homlokzata alatt, melyet hosszú doriai oszlopok tart fent, gyapjas fűszar s esőgázó folyóvándár növények száraz indái tepik el a helyeikből kimozdult kőköcskákat.
Ablakok közül az alsók dooszákkal beakrúvák; a felsők pedig sötéten és üvegtelenül merednek a népielen utcára, míg az itt ott elszabdult vas rángokat zörögve csapdossa két oldalra az éji fűrgeteg.
A fő bejáratnál sem látható már nyoma a rendnek.
A hajdan-ékes kapu szárnyai sarkaitból kődöve hevernek a még fészülő sarokkövek mellett.
A nyílás előtt egy vakolat és kődarabokból álló halom van s e halom tetején kurtasáru pipáját szíva egy lengyel pór üldögél,

tási költsége a sérült munkásoknak 5 ft, összesen 6006 ft 72 kr.
Kiadás az arany és erüsténekből: 1. Dícsőltemény tiszteltteljái 40 db. 2. Tiszteletdíjak a leleplezési ünnepélynél 10 db. 3. Két bécsi kőfaragó legénynek 2 db. 4. Betétezt a szobor terebére különböző időbeli arany 3 db összesen 55 db. 5. szintén betétezt 1 db. keszteses, 4 db. 2 forintos, 4 db 1 forintos tallér, 6 db különböző érem és mindennemű apró értékű rézpénzek.
Téhat 1. Folyó pénzben: Bevétel 7109 Ft 91. Kiadás 6006 Ft 72 kr. maradvány 1103 Ft 19 kr. 2. Bevétel aranyban 65 db. Kiadás 55 db. maradvány 10 db. arany és 1 db. 20 frankos arany. 3. Bevétel ezüst pénzben: 3 db. 2 fto tallér 1 db. 1 fto tallér. Kiadás 5 db. 2 fto tallér 4 db. 1 fto tallér. Felfűly adtam 2 db 2 forintos, 3 db 1 forintos tallért. Ezekután megvizsgáltattam azon tervrajz és költségvetés, — melyet Wasserburger bécsi mester a rácsotára névvel elküldött. Ezek nem fogadták el. Mert a rácsotat oly nagy és nehézkes, hogy a körül fekvő szabadtér egészen elfoglalná, s még a kertnek nagy hátránnyra lenne, magát a szobrot is eltakarván, sőt srt formájává tenné. Az ára is — alább Bácsban 1400 forint magrasa van téva. Enndfövea vékonyabb, átlátszóbb, és alacsony rácsot fog készíteni. A kert éjre zárva levén, nem lehet feltenni, hogy nappal kár tétések a szobron, vagy talapzaton.
Az emlékkertársulat e tekintetben a tisztelt közönség oltalmát veszi igénybe. Márcz. 15. 1872. Az emlékkertársulat választmánya.
Tóth Antal jegyző és pénztárnok.

Külföld.

A francia lapok az elmúlt héten igen nagy fontosságot tulajdonítottak azon híreknek, melyek a német-olasz-orosz szövetség felől kerügnak, s ahoz igen messzemennyű conjuncturákat költöttek. — E tárgyra vonatkozólag egy Berlinbe küldött magánleveleket a következőket verszik át: „Frigyes Károly herceg, Oroszországban volt tartózkodása után, a nélkül, hogy Bécsot érintette volna, Olaszországba utazott. Ez különféle kombinatiokra adott alkalmat, s különösen a francia és olasz lapok nem szűntek meg addig terjeszteni a Német és Olaszország közt a francia megtámadás esetére kötött végleges szövetség híré, míg az végre majdnem mindenütt hitlere talált. E szövetség mellett némi valószínűség sző, s bár annak megkötése nem épen képtelen, a Könyvetemény mégis, már mint megtörtént tény, szentesítette azt. — Miután ezen quassialap megvált adva, a conjuncturpolitikuskok háborítatlanul izhették dolgaikat, s Frigyes Károly utazásának hírlapi értékesítése még hátralevő részét, hajlamaik szerint kizsákmányolhatták. Ugytelenség módon, mint a hogy történt, nem lehetett volna a megoldás eszközlőni. Szövetség Olasz, Orosz és Németország közt, ez mégis igen ködbe burkolni valami volna, ha valami megfogható célja nem lenne. Végre is szegény Ausztria jön kérdésre, mint a kinek német, olasz és szláv népfajai is vannak, s a három szövetséget az eszmegény irkász megosztotatja az osztrák tartományokon.
Ha a francia politikuskok csak valamennyire megszabadulnak is azon érelem politikától, mely már huszuka és vértükbe átmétt, s az értelemeleg megadjaik azon érvényt, mi azt megilleti, — bizonyosan azon kérdést intézendik magokhoz, hogy ugyan miért járt hát Bismarck herceg még akkor, midőn még Versaillesben volt, oly nagyon az osztrák barátság után, ha már egy évvel később azon hatalom megrablására irányozza gondolatait. Hogy Németországnak Franciaország teljes legyőzete után nem lehetett mingyárt félni a francia osztrák szövetségtől, az napnál világosabb. Az osztrák és német császárság közt egy óva fenálló szövetségnek tehát más céljának kell lenni, mint a mit a francziák hinni akarnak, hogy Németország rövid időre általni akarja Ausztriát. Aztán még a német szövetségi alkotmányok azon pontjától sem szabad megfeledkezni, mely szerint a szövetségi államok nem kötelezettek a támadó háborúkban résztvételre. A szövetségi alkotmányban le van téve az új német szövetség defenzio jellege.
Mátsútt tehát, mint Franciaországban s nem talált hitlere a hármás szövetség esetlen híve, sőt több tekintélyes lap még mint curiosumot sem tartotta érdemeseink közölni e hírt.
— Az Angliából érkezett újabb hírek, ésőt sorban az Alabama kérdéssel foglalkoznak. Lord Granville csütörtökön megküldötte fele-

Ittér.

Szonbérlet.

egyház Kis-várdai épülvásut vonalról fél órányira határon 315 hóltago-neses bírtok. 12 hól bel-ebb gazdasági épületekvasz vetésekkel 6 évre napjától haszonbérbeberleni szándékozók ér-azt időző tulajdonos-egbizottja tisztelt Pam-urra. Ugyanott több ezer gy régi szena, őszí és ta-van eladó.
Balla Pál m. k.

OLAH KAROLY.

urát

inknek
nyelmébe, biz-
benbenajánljuk
szagadóga.

PESTEN

száma
Bizományi
ekére
Kálmán,
szlő
sében.
n mellett.

